Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Ἔτος 8ον ◆ Ἀριθμὸς Φύλλου 2586 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42.-Ἀρ. τηλ. 38-81 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | ΔΕΥΤΕΡΑ 17 Μαρτίου 1941

Τὰ ἀδέλφια μας ἀπὸ τὰ ἀλβανικὰ βουνὰ μᾶς στέλνουν τὸ χαιρετισμό τους μὲ μιὰ καινούργια νίκη. Ἀπαντῆστε στὸν χαιρετισμό τους αὐτὸν στέλνοντας εἰς τὴν Π. Υ. Α. Μ. σιγάρα, σοκολάτες, γλυκά.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΟΡΑΝ

Τὸ σημερινὸν πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ἦτο σύντομον, τὸ πλέον σύντομον ἀπὸ ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα. Μόλις κατελάμβανεν ἡμίσειαν σειρὰν τοῦ διστήλου. Καὶ ὅμως οὐδέποτε ἀνακοινωθὲν ὑπῆρξεν αὐτοῦ θριαμβευτικώτερον. Ποτὲ λέξεις δὲν διεσάλπισαν καλλίτερον, μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδόξους νίκας τῶν πολέμων. Ποτὲ δὲν καθιερώθη κατὰ τρόπον τόσον πανηγυρικόν, ἡ ἀποτυχία τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἐσυνεχίσθη ἡ λυσσαλέα ἐπίθεσις τῶν Ἰταλῶν. Ἐπεζητεῖτο νὰ κλονισθῇ ἡ ἑλληνικὴ παράταξις, νὰ διασπασθῇ τὸ κεντρικὸν μέτωπον, νὰ καταληφθοῦν ἐπίκαιροι θέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπέτρεπον, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, τὴν συνέχισιν τῆς δράσεως. Ὕψιστον ζήτημα φιλοτιμίας καὶ πολεμικῆς ἀνάγκης ἐπέβαλλε τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας ταύτης.

Ὅλοι εἶχον συγκεντρωθεῖ εἰς Ἀλβανίαν διὰ νὰ δώσουν τὸν τόνον, διὰ νὰ κινητοποιήσουν καὶ νὰ ὀργανώσουν τὰς δυνάμεις ὅλας. Ὁ Μουσολίνι παρέμεινεν ἐπὶ δέκα ἡμέρας εἰς τὸ μέτωπον παρακολουθῶν τὴν ὀργάνωσιν καὶ κατευθύνων τὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐδόθη προσοχὴ ὥστε νὰ μὴ σημειωθῇ χαλάρωσις, ν' ἀποφευχθοῦν περιπτώσεις αἰχμαλωσίας μεγάλων δυνάμεων καὶ περιπτώσεις πανικοῦ. Ἦτο ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ μία ἐπιτυχία εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον, ἔστω καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐξαγορασθῇ μὲ τὴν ἀπώλειαν δύο μυριάδων τέκνων τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ.

Καὶ αἱ μὲν ἀπώλειαι αὗται ἐπραγματοποιήθησαν, ἡ ἐπιτυχία ὅμως δὲν ἐσημειώθη. Ἡ Ἰταλία, μὲ τὸ ναυάγιον τῆς προσπαθείας ταύτης, ὑπέστη μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας καὶ ἀπὸ τὰς πλέον χαρακτηριστικὰς ἥττας της. Ἡ γραμμὴ ἡ μεταξὺ Τρεμπεσίνας καὶ Μπούμπεσι, γραμμὴ μήκους ὀλίγων χιλιομέτρων, ποὺ ἐδοκίμασε τὴν πίεσιν ἐχθρικοῦ στρατοῦ κρούσεως ἑκατὸν χιλιάδων καὶ ἀντεστάθη νικηφόρως, ὑπῆρξε τὸ Βερντὲν τοῦ νέου πολέμου.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀποτυχίας, ἡ Ἰταλικὴ προπαγάνδα, κατελήφθη... ἀπὸ οἶκτον. διὰ τὰς ματαίας ἐπιθέσεις τῶν Ἑλλήνων, φροντίζουσα οὕτω ἀδεξίως καὶ ἠλιθίως ν' ἀποκρύψῃ τὸ γεγονὸς τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως καὶ τῆς ἰταλικῆς καταστροφῆς. Κατὰ τὴν Ἰταλικὴν προπαγάνδαν, δὲν ἐπετέθησαν τελευταίως οἱ Ἰταλοί, ἀλλὰ οἱ... Ἕλληνες. Καὶ ἔμεινεν ἱκανοποιημένη μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι δὲν κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν τὸν Αὐλῶνα!

Τὸ ἰταλικὸν στρατηγεῖον ἐξαπέλυσε τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν, διὰ νὰ διασπάσῃ τὴν ἑλληνικὴν γραμμήν. Ὁ Μουσολίνι αὐτοπροσώπως διηύθυνε τὰς ἐπιχειρήσεις. Καὶ τώρα, μετὰ τὴν συμφοράν, οἱ Ἰταλοὶ εἰς τοὺς πομποὺς των ἰσχυρίζονται ὅτι... οἱ Ἕλληνες δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ καταλάβουν τὸν Αὐλῶνα.

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὕστερα ἀπὸ τὰ σχόλια καὶ τὰς προβλέψεις ἔγινε σιγὴ ποὺ διεκόπη μὲ μιὰ φράσι—ἐπιφώνημα:

— Τί ἔχουν ἀκόμα νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μας!...

Καὶ ἀμέσως πῆρεν ἄλλη τροπὴ ἡ συζήτησις. Ἀπὸ τὸ 1903 διαρκῶς εὑρισκόμεθα σὲ ἀναβρασμό. Ὁ Μακεδονικὸς ἀγών, ἔπειτα τὸ Σύνταγμα, τὸ Χουριέτ, ἔπειτα ὁ πόλεμος, τοῦ 12 καὶ 13, ἔπειτα ὁ παγκόσμιος πόλεμος μὲ τοὺς συμμάχους στὴ Μακεδονία.

Ἔπειτα ἡ ἀνακωχή, ὁ πόλεμος ποὺ κάναμε στὴν Οὐκρανία, ὁ πόλεμος ποὺ συνεχίσαμε στὴ Σμύρνη. Καὶ ἔπειτα ἡ μεγάλη καταστροφή, ἡ ἐπανάστασις, οἱ πρόσφυγες, ὁ στρατὸς τοῦ Ἕβρου, ἡ εἰρήνη, τὰ κινήματα, ἡ δημοκρατία, τὰ ἄλλα κινήματα, οἱ ἐκλογὲς ποὺ ἔμοιαζαν μὲ πολέμους, ἡ ἐπανάστασις τοῦ 35, ἡ 4η Αὐγούστου. Ἔπειτα ἡ προπαρασκευὴ γιὰ τὸν νέο πόλεμο καὶ τέλος ὁ πόλεμος μὲ τὶς διάφορες, τὶς ἀπροσδόκητες φάσεις του, μὲ τὰ ἐρωτηματικά του καὶ τὸ σκότος του. Ὅλοι ὅσοι παρακολούθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχή, τὴν ἰλιγγιώδη αὐτὴ σειρὰ τῶν γεγονότων, ἀρχίζουν πιὰ νὰ διαμαρτύρονται, γιατὶ ἔγιναν θεαταὶ τόσης ἱστορίας.

Εἶνε ὑπερβολικὴ γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἔλεγεν ἕνας. Ἄλλοτε ἀρκοῦσε μόνον ἕνα τέτοιο γεγονὸς γιὰ νὰ γεμίσῃ μιὰ γενεά. Τώρα κατρακυλᾶμε λαχανιασμένοι ἀνάμεσα ἀπὸ ἐπαναστάσεις καὶ πολέμους καὶ ζοῦμε σὲ διαρκῆ πυρετό. Ἡ μοῖρα ἀδίκησε τὴ γενεά μας.

Σκέφθηκε ὅμως λίγο καὶ προσέθεσε:

— Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι ἂν ἦταν γραμμένο νὰ περάσουμε ἀπὸ μιὰ δεκαετία ἡσυχασμοῦ καὶ εἰρήνης, θὰ εἴχαμε μαρανθῆ ἀπὸ τὴν ἀνία. Ἔτσι θὰ περάσουμε ὅλοι μας μὲ φλεγόμενη τὴν ψυχή, μὲ ἐλπίδες, μὲ φόβους, μὲ ἐνθουσιασμούς. Μιὰ εἰρήνη ἀπόλυτη θὰ μᾶς ἔρριχνε στὶς ἀγωνίες καὶ τὶς νευρικότητος τοῦ ἀπομονωμένου ἑαυτοῦ μας. Ἐνῷ σκεφθῆτε:

Τώρα ποὺ ἔχουμε πιὸ μεγάλες στεναχώριες καὶ τοὺς μεγάλους ἐνθουσιασμοὺς τοῦ πολέμου καὶ ὑπάρχουν δυστυχίες βαθειές, κανεὶς δὲν ἔχει αὐτοκτονήσει. Ἐνῷ στὶς εἰρηνικὲς ἐποχές, δὲν εἶναι λίγοι αὐτοὶ ποὺ σκέπτονται ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ ἀνυπόφορο βάρος τῆς ζωῆς τους.

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τὸ νέον γερμανικὸν σχέδιον

ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Αἱ προθέσεις τοῦ Ράϊχ - Τὰ μέτρα τῶν Ἄγγλων

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ STRATEGICUS

Δι' ἄλλην μίαν φορὰν ὁ Χίτλερ διεκήρυξε τὴν ἀπόφασίν του νὰ ἐξαπολύσῃ τὴν ὑποβρυχιακὴν του ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς ἐμπολέμου ἔθνους, τὸ ὁποῖον μάλιστα ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ὑπεροχῆς του, δὲν συνηθίζει ἐν τοσούτῳ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ διαρκῶς τὴν ἰδίαν ἀπειλήν. Προφανῶς ὁ Χίτλερ ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ δώσῃ μίαν ἐξήγησιν εἰς τὸ χαρακτηριστικὸν γεγονὸς ὅτι αἱ ἐπιθέσεις τῶν ὑποβρυχίων καὶ τῶν βομβαρδιστικῶν του κατὰ τῆς ἀγγλικῆς ναυτιλίας ἐσημείωσαν ὀλιγωτέραν ἐπιτυχίαν κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας. Τὰ γεγονότα ἔχουν ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ τῶν μέσων Δεκεμβρίου καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς τελευταίας ἑβδομάδος, δηλ. ἐντὸς ἑνὸς χρονικοῦ διαστήματος, περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἐπίσημοι ἀριθμοί, αἱ ἀπώλειαι τῆς Ἀγγλίας εἰς ἐκτόπισμα πλοίων ἀνέρχονται εἰς 43.000 τόννους τὴν ἑβδομάδα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτός, ὅσην προσοχὴν καὶ ἂν τοῦ ἀποδίδωμεν, δὲν εἶνε ἐπιβλητικός. Ἀσφαλῶς ἐλαχίστην στενοχωρίαν θὰ ἐπροξένει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἂν ἐξηκολούθει εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον καθ' ὅλον τὸν πόλεμον.

Οὐδεὶς βεβαίως πρόκειται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος πρέπει νὰ μᾶς ἀφίνῃ ἀδιαφόρους, διότι ἡ Ἀγγλία χρειάζεται σήμερον κάθε χῶρον πλοίου, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὑπολείπεται τόσον πολὺ προηγουμένων ὁρίων, ὥστε νὰ πρέπῃ ν' ἀναζητηθοῦν αἴτια πρὸς ἐξήγησίν του. Ὅταν ἐσημειώθη τὸ πρῶτον ἡ πτῶσις, εἰς τὰς ἀπωλείας μας κατὰ θάλασσαν τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρήσῃ τὴν μεταβολὴν ποὺ ἐπῆλθε διὰ μίαν ἢ δύο ἑβδομάδας ὡς ἐνέχουσαν βαθυτέραν τινὰ σημασίαν. Δύναται ὅμως νὰ ἀγνοηθῇ ἡ σειρὰ δέκα συνεχῶν ἑβδομάδων; Οἱοσδήποτε στατιστικολόγος θ' ἀπεφαίνετο ἀδιστάκτως ὅτι δέκα ἑβδομάδες ἐπὶ ἑνὸς συνόλου οὔτε 80 ἑβδομάδων, δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθοῦν παρὰ ὡς ἐνέχουσαι σημασίαν. Ὁ Χίτλερ ἐξηγεῖ τὴν πτῶσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπωλειῶν τῆς ἀγγλικῆς ναυτιλίας μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐπερίμεναν τὰ νέα των ὑποβρύχια. Τοῦτο ὅμως σημαίνει ὅτι αἱ καταβυθίσεις τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων ὑπῆρξαν τόσον μεγάλαι, ὥστε μέχρι τῆς ναυπηγήσεως νέων ἡ ἐκστρατεία τῶν ἀναγκαστικῶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ διεξαχθῇ παρὰ εἰς μικροτέραν κλίμακα. Τοῦτο ἀκριβῶς ἔγινε. Ὁ Χίτλερ ἐπεκαλέσθη ἐπίσης τὴν ἀνάγκην διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν πληρωμάτων. Καὶ τοῦτο ἐπίσης ἀποτελεῖ ὁμολογίαν περὶ τοῦ ὅτι αἱ καταβυθίσεις γερμανικῶν ὑποβρυχίων ὑπῆρξαν μεγαλείτεραι ἢ ὅσον ἀνεμένετο.

Οὐδεὶς ὑπεύθυνος κριτικὸς θὰ ὑπετίμα τὴν ὀργανωτικὴν δύναμιν τῶν Γερμανῶν ἢ τὸ μέγα δι' αὐτοὺς πλεονέκτημα ὅτι ἔχουν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των τὴν βιομηχανικὴν ἱκανότητα ἑνὸς τόσον μεγάλου μέρους τῆς Εὐρώπης. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε πρὸ δύο μηνῶν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναμένωμεν ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῆς ἀγγλικῆς ναυτιλίας θὰ ἦσαν πολὺ βαρύτεραι ἢ τὸ 1940. Εἶνε ὅμως ἀναγκαῖον ν' ἀντικρύζωμεν τὸ ζήτημα εἰς τὴν πραγματικήν του προοπτικήν. Τοῦτο δὲν εἶνε εὔκολον, ὅταν ὁ Φύρερ κατ' ἐπανάληψιν χρησιμοποιῇ τὴν ἰδίαν ἀπειλήν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς ἐξυπηρετοῦν οἱ ἀριθμοὶ τῶν τελευταίων δέκα ἑβδομάδων. Ἂν οἱ Γερμανοὶ εἶχαν τὰ μέσα, οὐδεμία ἀμφιβολία χωρεῖ περὶ τοῦ ὅτι οὐδέποτε θὰ ἄφιναν νὰ ἐξασθενήσῃ ἡ ἐκστρατεία των. Ἐνδέχεται τὰ ἀεροπλάνα των ποὺ ἐξαρτῶνται ἀσυγκρίτως περισσότερον ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς συνθήκας ἢ τὰ ὑποβρύχιά των, νὰ ἠμποδίσθησαν ἀπὸ τὸν καιρὸν νὰ παίξουν ὅλον τὸν ρόλον των εἰς τὴν ἐπίθεσιν, ἀλλ' ἂν οὕτω ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε διὰ νὰ μὴ τὸ εἴπῃ ὁ Χίτλερ.

Ἅπαξ καὶ δὲν τὸ ἔκαμε, τὸ λογικώτερον συμπέρασμα εἶνε ὅτι αἱ καταβυθίσεις τῶν ὑποβρυχίων του κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φθινοπώρου ὑπῆρξαν μεγαλείτεραι ἀπὸ ὅ,τι ἐπερίμενε.

◆

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τὴν περίοδον ποὺ οἱ Γερμανοὶ εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἀπόπειράν των διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα τελικὸν ἀποτέλεσμα. Τοῦτο νομίζουν ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχουν μὲ μίαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Αὐτὸ συνάγεται καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Χίτλερ. Τὸ ἐρώτημα ποὺ τίθεται εἶνε: Πῶς θὰ ἐπιτεθοῦν; Ἡ ἀπάντησις ποὺ δίδουν πρὸς τὸ παρὸν οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοὶ εἶνε ὅτι θὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν τὰ νέα των ὑποβρύχια, βοηθούμενα ἀπὸ σμήνη νέων ἀεροπλάνων. Οἱ Γερμανοὶ ἐμφανίζουν τὴν δρᾶσιν τῶν ὑποβρυχίων των ὡς μίαν τελείως νέαν ἐπιχείρησιν. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως πρόκειται περὶ μιᾶς ἐπιχειρήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία ἔχει ἤδη λάβει ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τῶν δέκα τελευταίων ἑβδομάδων εἶνε προφανὲς ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ναυτικὸν σημειώνει μεγαλειτέραν ὁλονὲν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων. Ὅ,τι ἐσημειώθη ἤδη προηγουμένως, δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ἡ ὑποβρυχιακὴ ἀπειλὴ νὰ περιορισθῇ εἰς μετριόφρονας ἀναλογίας. Ὑπάρχουν σήμερον πρόσθετοι λόγοι, δικαιολογοῦντες τὴν σκέψιν αὐτήν. Εἶνε ἀδύνατον νὰ καταρτίζωνται πληρώματα δι' ἑκατοντάδας ὑποβρυχίων ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, μὲ ἄλλα λόγια εἰς διάστημα δέκα ἑβδομάδων ἀσκήσεως εἰς τὴν θάλασσαν ἢ τὸ ἀγκυροβόλιον.

Ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ συνεπάγεται διὰ τὴν τωρινὴν ὑποβρυχιακὴν ἐπίθεσιν τῶν Γερμανῶν ἓν στοιχεῖον ἀδυναμίας. Ἡ Γερμανία φαίνεται καὶ πάλιν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ μικρότερα ὑποβρύχια εἰς τὸν ὠκεανὸν καὶ εἰς τὰς διόδους τῆς Μάγχης. Τοῦτο ὅμως ἀπομένει ν' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων.

Ἓν ἄλλο ζήτημα εἶναι πόσα ὑποβρύχια ἠμποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελῶς εἰς μίαν ὡρι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

Ο „ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ" ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΣΦΑΓΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Γ'

Ἡ ἀνεξάντλητη ἀρχαία μυθολογία τροφοδοτοῦσε ἄφθονα τὴ δημιουργικὴ φαντασία τοῦ Νέρωνος καὶ τὶς αἰσθητικὲς ἀνάγκες τοῦ κοινοῦ. Τὸ τέλος ὅμως αὐτῶν τῶν παραστάσεων ἤτανε πραγματικὰ θεατρικώτατο. Ἐνῷ ἡ κονίστρα ἤτανε γεμάτη ἀπὸ κορμιὰ σκοτωμένων ἢ πληγωμένων ποὺ ξεψυχούσανε, ἔβγαινε ὁ Ἑρμῆς ὁ ψυχοπομπὸς μ' ἕνα σιδερένιο ραβδὶ κορωμένο στὴ φωτιὰ κι' ἄγγιζε τὰ γυμνὰ κορμιὰ τῶν πρώην θεῶν καὶ ἡρώων, γιὰ νὰ ἰδῇ ἂν κουνιότανε, τότε ὑπηρέτες «μασκαρεμένοι» σὲ Πλούτωνες ἢ Ὅρκους (σημ. ὁ Ὅρκος ἤτανε θεὸς ποὺ τιμωροῦσε τοὺς ἐπίορκους, ἀλλὰ καὶ ἄλλη ὀνομασία τοῦ Πλούτωνος) σκοτώνανε μὲ σφυριὰ ὅσους ἐζούσανε ἀκόμα καὶ τοὺς τραβούσανε ὅλους ἀπὸ τὰ πόδια, γιὰ νὰ τοὺς πᾶνε στόν.... Ἄδη—στὰ σκουπίδια!

Ἀλλὰ ὁ ρωμαϊκὸς πολιτισμὸς ἤτανε πολύ... ἱπποτικός. Δὲν ἐννοοῦσε νὰ στερήσῃ τὶς γυναῖκες αὐτὴν τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ παρασταίνουνε κι' αὐτὲς κάτι «ὡραῖο». Αὐτὲς παρασταίνανε συνήθως τὶς Δαναΐδες καὶ τὴ Δίρκη. Δὲν ξέρουμε καλὰ-καλὰ τί εἴδους αἱματηρὸ θέαμα μποροῦσε νὰ δώσῃ ὁ μῦθος τῶν Δαναΐδων, τῶν πενῆντα θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ποὺ σκοτώσανε τοὺς ἄντρες τους ὕστερα τὶς σκότωσε ὁ Λυγκέας.

Ἀλλὰ πιθανώτατα οἱ Δαναΐδες θὰ σφάζανε πραγματικὰ τοὺς ἄντρες τους κ' ὕστερα θὰ τὶς σκότωνε ὅλες ὁ Λυγκέας (ὁ μόνος ἀπὸ τοὺς πενῆντα ἄντρες ποὺ σώθηκε). Ἀλλὰ τὸ θέαμα πιθανώτατα θὰ τὸ «νοστίμιζε» τὸ ἐπεισόδιο τῆς Ἀμυμώνης (μιᾶς ἀπὸ τὶς Δαναΐδες) ποὺ τὴν κυνηγοῦσε ἕνας σάτυρος καὶ τὴν ἐβίαζε ὁ Ποσειδῶν. Δὲν εἶνε ἀπίθανο μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ μύθου τῶν Δαναΐδων νὰ παρασταινόντανε τὰ μαρτύρια τῶν πεθαμένων στὸν Ἄδη μὲ ὅλες τὶς φρικαλεότητες τῆς Κόλασης, γιατὶ οἱ Δαναΐδες εἴχανε τιμωρηθῆ νὰ γεμίζουνε στὸν Κάτου Κόσμο ἕνα πιθάρι δίχως πάτο μὲ νερό. Καὶ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ οἱ παραστάσεις τοῦ Κάτου Κόσμου ἦσαν τοῦ συρμοῦ στὴ Ρώμη· τὶς εἴχανε φέρει Αἰγύπτιοι καὶ Νούβιοι σαλτιμπάγκοι.

Ξέρουμε ὅμως τί ἤτανε τὸ μαρτύριο τῆς Δίρκης. Ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος, τὰ δυὸ παιδιὰ τῆς βασίλισσας τῶν Θηβῶν Ἀντιόπης, δέσανε τὴ Δίρκη, τὴν ἐχθρὰ τῆς μητέρας τους, στὰ κέρατα ἑνὸς ἀδάμαστου ταύρου ποὺ τὴν ἔσυρε στὰ βράχια τοῦ Κιθαιρῶνα καὶ τὴν κομμάτιασε.

Ἔτσι μπροστὰ στὰ λάγνα μάτια τοῦ ρωμαϊκοῦ λαοῦ δένανε τὶς ὡραιότερες χριστιανὲς κοπέλλες ὀλόγυμνες στὰ κέρατα μανιασμένων ταύρων καὶ τὸ πλῆθος χόρταινε βλέποντας τὰ ξεσκισμένα στήθη καὶ τὰ χυμένα σπλάχνα. Ὁ Νέρων ὁ ἴδιος χόρταινε κι' αὐτὸς νὰ βλέπῃ. Ἐπειδὴ ἤτανε κοντόφθαλμος κολλοῦσε μὲ χάρι στὸ μάτι του ἕνα κοῖλο σμαράγδι. γιὰ νὰ βλέπῃ καθαρώτερα—κι' αὐτὸ τὸ σμαράγδι εἶνε τὸ πρῶτο «μονόκλ!» Μ' αὐτὸ τὸ μονόκλ, μὲ τὰ γαλανά του μάτια, μὲ τὰ καστανὰ βοστρυχωμένα μαλλιά του, μὲ τὸ χοντρό του χεῖλος, φουσκωμένος ἀπὸ καλλιτεχνικὴ ματαιοδοξία, φοβερὸς καὶ βλακώδης, ἔκαμνε τὴν «τεχνοκριτική» τοῦ θεάματος, ἐνῷ τὰ κύμβαλα καὶ οἱ σάλπιγγες δονούσανε τὸν ἀέρα ποὺ ἤτανε γεμάτος ἀπὸ τοὺς ἀχνοὺς καὶ τὴ μυρωδιὰ τῶν ζεστῶν αἱμάτων κι' ἀπὸ τὰ σύννεφα τῶν θυμιαμάτων.

Ὁ Νέρων δὲν ἐννοοῦσε νὰ ξεχάσῃ τὴν τέχνη του σὲ καμμιὰ εὐκαιρία. Ὅταν ἔβαλε νὰ σκοτώσουν τὴ μάννα του τὴν Ἀγριππῖνα, ἦρθε κατόπι στὸ παλάτι της γιὰ νὰ ἰδῇ μὲ τὰ μάτια του τὸ θῦμα του. Κι' ὅπως μᾶς διηγεῖται ὁ Σουητώνιος, ὁ νεαρὸς μητραλοίας ἔγδυσε τὸ πτῶμα τῆς ὡραίας μάννας του, τὸ ἔψαξε μὲ τὸ ἀφράτο χέρι του κ' ἔκανε σὰν ἕνας εἰδήμων τὴν αἰσθητικὴ ἐκτίμηση τῶν γραμμῶν καὶ τῶν καμπυλοτήτων της. Καὶ τώρα φυσικὰ θὰ ἔγερνε στοὺς διπλανούς του ἐπιδιφρίους ἄρχοντες καὶ στὶς Ἑστιάδες, ποὺ καθόντανε μαζί του στὸ βασιλικὸ θέατρο (ποὺ λεγότανε «πόδιον») καὶ θὰ ψιθύριζε σὰν ἕνας γνώστης ἀφ' ὑψηλοῦ πόσο πλαστικὴ ἤτανε ἡ γυμνότητα τῆς τάδε Δίρκης ἢ πόσο ἡ ἀγόγγυστη καρτερία καὶ ἡ ντροπαλωσύνη τῶν νεαρῶν θυμάτων παρεῖχε ἕνα ἄγνωστο ἕως τώρα γιὰ τοὺς Ρωμαίους θέλγητρο, τὸ θέλγητρο τοῦ νὰ πεθαίνῃ μιὰ κοπέλλα, ἀσχημάτιστη ἀκόμα καὶ ἄγουρη, σεμνὰ καὶ ντροπαλά, σκεπάζοντας μὲ τὰ λιγνά της χέρια τὴ γυμνότητά της.

Ἐννοεῖται πὼς ἡ καρτερία αὐτὴ τῶν θυμάτων ἐρέθιζε περισσότερο τοὺς θεατὲς κ' ἡ ἡδονὴ τοῦ θεάματος γινότανε τόσο μεγαλύτερη ὅσο ὁ ἐρεθισμὸς μεγάλωνε. Οἱ Ρωμαῖοι φανταζόνιανε πὼς οἱ χριστιανοὶ τὸ κάνουν ἐπίτηδες. Κ' ἔτσι οἱ εὐγενικὲς ψυχὲς τῶν Ρωμαίων τῆς αὐτοκρατορίας δὲ χορταίνανε νὰ βλέπουν βασανιστήρια καὶ διαρκῶς ζητούσανε καινούργια καὶ χειρότερα. Ὁ Νέρων, ποὺ εἶχε τόσο «εὐτυχεῖς» ἐμπνεύσεις, εἶχε κι' ἄλλη μιά, ποὺ μᾶς τὴν ἀναφέρει ὁ Σουητώνιος καὶ ποὺ τιμᾷ καὶ αὐτὴ ὄχι τὸ ἐξαιρετικὸ ἄτομο τοῦ αὐτοκράτορα παρὰ ὁλάκερη τὴν ἐποχή, ποὺ τὴν χειροκρότησε καὶ τὴν ἐχάρηκε. Ἔδενε ἀπάνω σὲ παλούκια ἐφήβους καὶ κοριτσάκια μέσα στὸ ἀμφιθέατρο. Ὕστερα ἀνοιγότανε ἕνα ἀπὸ τὰ κλουβιὰ (εἶδος σιδεροφραγμένων κελλαριῶν) κ' ἔβγαινε ἕνα θεριὸ καὶ καὶ ἔπεφτε ἀπάνω στὰ νεαρὰ σώματα καὶ ἀσελγοῦσε.

Τὸ θεριὸ αὐτὸ ἤτανε ὁ Νέρων ὁ ἴδιος ντυμένος τὸ δέρμα τοῦ ζώου. Ὕστερα ἔβγαινε ἄλλο θεριὸ καὶ πάλευε μὲ τὸ πρῶτο, τὸ ἔρριχνε κάτου καὶ τοῦ ἀνταπέδιδε τὰ ἴσα. Τὸ δεύτερο αὐτὸ θεριὸ ἤτανε ὁ ἀπελεύθαρος Δορυφόρος ἐραστὴς καὶ «σύζυγος» τοῦ Νέρωνος. Κι' ὁ νικημένος αὐτοκράτορας ἔβγαζε τσιριχτὰ «βιαζομένης παρθένου», ὅπως λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ Σουητώνιος. Κι' ἡ ἀριστοκρατία κ' οἱ Ἑστιάδες κι' ὁ λαὸς τρελλαινότανε ἀπὸ τὴν εὐχαρίστηση καὶ ζητωκραυγάζανε τὸ «καμάρι» τους, τὸν αὐτοκράτορά τους!

Κ. Β.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

⁂ Ἡσυχία εἰς τὸ μέτωπον ἀναφέρει τὸ ἰταλικὸ ἀνακοινωθὲν

—Μιὰ ἑβδομάδα διήρκεσε ἡ μεγάλη των ἐπίθεσις καὶ τώρα... ἡσυχία.

—Οὔτε ἕνα μέτρο γῆς μπόρεσαν νὰ πάρουν ἐνῷ ἄφησαν ἐκεῖ μυριάδας νεκροὺς καὶ τραυματίας.

—Ἡ μεγάλη των ἐπίθεσις συνετρίβη κατὰ τρόπον ποὺ προξενεῖ κατάπληξιν.

— Οἱ στρατιωτικοὶ συνεργάται τῶν ἐφημερίδων τῶν οὐδετέρων χωρῶν χαρακτηρίζουν τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως ὡς τὸ μεγαλείτερον πλῆγμα ποὺ ὑπέστη ὁ Ἄξων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου.

—Ὁ Μουσολίνι γύρισε στὴ Ρώμη κομίζων θλιβερὰς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ μέτωπον.

—Ἐπίστευε πὼς θὰ γύριζε ὅπως οἱ Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες.

—Καὶ θὰ ἐτέλει... «θρίαμβον».

— Πῶς τὰ περίμενε ὁ δυστυχὴς καὶ πῶς τοῦρχονται τὰ πράγματα.

— Οἱ παρλαπίπικοί του ἐκπρόσωποι σινιόρηδες Γκάϊντα καὶ Ἀνσάλντο τἄχουν χάσει.

— Δὲν ξέρουν πῶς νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ.

— Καὶ λέγουν ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἦτο κροῦσις γιὰ νὰ δοκιμασθοῦν αἱ δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ,

— Καὶ ἡ κροῦσις συνετέλεσε νὰ πάθῃ ὁ ἀρχηγὸς των ἀπὸ παράκρουσιν.

⁂ Αἱ ἀπειλαὶ ἦσαν φοβεραὶ γιὰ τὸν Μάρτη.

— Θὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος μὲ τὰς ποικίλας ἐπιθέσεις.

— Καὶ ὅμως ὁ Μάρτης κοντεύει νὰ φέρῃ τὸν Ἀπρίλη καὶ τίποτε δὲν γίνεται στὸν Βορρᾶ.

— Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια ὅπως ἦσαν πρὶν ἀκουσθοῦν αἱ ὑποσχέσεις.

— Μόνον ἐδῶ σὲ μᾶς ἤλλαξαν.

— Τὸ καλοκαῖρι διετέθη ἐχθρικῶς πρὸς τὸν Μουσολίνι.

— Ὁ Μάρτης θὰ εἶναι ὁ μὴν τοῦ πένθους στὴν Ἰταλία.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς αἰχμάλωτος στὸ Βεράτι

Εἰς τὸ Δελβινάκι τῆς Ἠπείρου περιεσώθη, ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς πρώτης νεότητος τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ἀλβανικὸν δίστιχον ποὺ συνεδέετο μὲ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας περιπετείας τοῦ περιφήμου δυνάστου τῆς Ἠπείρου:

«Ντελβινάκι ντὶ νι γρὸπ
χένγκρι στάτε διέτε κόκ!

Δηλαδή: «Τὸ Δελβινάκι ποὺ κεῖται σὲ μιὰ κοιλάδα, ἔφαγεν ἑβδομῆντα κεφάλια!» Πρόκειται περὶ τῆς αἱματοχυσίας καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Ἀλῆς, εἰς πολὺ νεαρὰν ἡλικίαν, προσεπάθησε ν' ἀναστηλώσῃ τὴν φήμην του, ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐπιθέσεώς του κατὰ τῶν Χομορβιτῶν, τῶν προσβολέων τῆς μάννας του καὶ τῆς ἀδελφῆς του.

Εἶχεν ἐπαναλάβει, τότε, τὸ τυχοδιωκτικὸν ἔργον του καὶ τὰς ἐκστρατείας του κατὰ τῶν ἐχθρῶν του. Ἀλλὰ τὰς εἶχεν ἐξωθήσει μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε ὁ Κοὺρτ πασᾶς τοῦ Βερατίου ἐμήνυσεν εἰς τὴν συγγενῆ του, μητέρα τοῦ Ἀλῆ Χάμκω, ὅτι θὰ κατεδίκαζε τὸν υἱόν της, ὅτι θὰ τὸν ἀνασκολόπιζε. Μετεχειρίζοντο δὲ τότε, οἱ πασάδες τῆς Ἠπείρου, διὰ τοὺς ἀνασκολοπισμούς, κλάδους ἐκ βελανιδιᾶς καὶ διὰ τοῦτο οἱ χωρικοὶ οὐδέποτε, ἀπὸ τὸ δένδρον αὐτό, μετεχειρίζοντο κλαριὰ διὰ νὰ ψήνουν τ' ἀρνιά των!

Στρατεύματα, λοιπόν, τοῦ Κοὺρτ πασᾶ τοῦ Βερατίου ἐστάλησαν ἐναντίον τοῦ Ἀλῆ καὶ ἀφοῦ τὸν ἐπολιόρκησαν καὶ τὸν συνέλαβον, τὸν ὡδήγησαν ἁλυσοδεμένον αἰχμάλωτον στὸ Βεράτι.

Οἱ σύντροφοι τοῦ Ἀλῆ, ποὺ συνελήφθησαν μαζί του, ἀπηγχονίσθησαν ἀμέσως. Ὁ Ἀλῆς ἐπρόκειτο ν' ἀνασκολοπισθῇ. Ἀλλ' ὅταν ὁ πασᾶς τοῦ Βερατίου εἶδε, στὰ πόδιά του, νεαρὸν ἄνδρα μετὰ τοῦ ὁποίου μάλιστα συνεδέετο ἐκ μητρὸς καὶ διὰ συγγενείας, τὸν ἐλυπήθη καὶ ἠθέλησε νὰ τὸν κρατήσῃ ὡς ἔμπιστόν του.

Σχετικὸν χρονικὸν περιγράφει, μὲ ζωηρὰ χρώματα, τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἀλῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγαθοὺς σκοποὺς τοῦ Κοὺρτ πασᾶ καὶ τῆς γυναίκας του.

«Ἦτο ὁ Ἀλῆς—γράφει ὁ χρονικογράφος—νέος τέλειος. Μακρὰ ξανθὴ κόμη, γαλανὰ μάτια, σπινθηροβόλα ἐκ πυρὸς καὶ πνεύματος, καὶ φυσικὴ εὐγλωττία ἤρκεσαν νὰ κατακτήσουν τὴν καρδίαν τοῦ γέροντος βεζύρου τοῦ Βερατίου καὶ τῆς συζύγου του! Ὁ Κοὺρτ πασᾶς τὸν παρέλαβεν εἰς τ' Ἀνάκτορά του, τὸν εὐηργέτησε παντοιοτρόπως καὶ προσεπάθησε νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐθύτητος!»

Ἐπὶ πλέον, ὁ Κοὺρτ πασᾶς, ὑπεσχέθη εἰς τὸν Ἀλῆν νὰ τοῦ δώσῃ ὡς σύζυγον τὴν ὡραιοτάτην θυγατέρα του Μεριέμ. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου καιροῦ παρεβη τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ τὴν ἔδωσεν εἰς τὸν Ἰμβραὴμ πασᾶν τῆς Αὐλῶνος, ὁ ὁποῖος ἦτο πλουσιώτατος.

Βαρύτατα προσβληθεὶς ὁ Ἀλῆς, ἀπὸ τὴν περιφρόνησιν αὐτὴν ἐγκατέλειψε τὸ Σεράϊ τοῦ Κοὺρτ πασᾶ τοῦ Βερατίου. Ἐτέθη πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς λῃστοσυμμορίας καὶ ἐπανέλαβε τὰς παλαιὰς ἐπιδρομάς του. Ἔσπειρε παντοῦ τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον καὶ ἰδίως εἰς τὴν περιφέρειαν Ζαγορίου, ὅπου καὶ ἐπολιορκήθη καὶ ἐσώθη χάρις εἰς τὴν ἑτοιμότητα τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκρυψεν εἰς ἕνα μεγάλο βαρέλι καὶ τὸν ἐσκέπασε μὲ κεφάλια τυροῦ!

Ἔπειτα τὸν ἔβγαλεν ὁ ἀρχιτσοπάνης τῆς Μονῆς καὶ τὸν ἐφυγάδευσεν. Ἀλλ' ὁ φυγὰς καὶ οἱ σύντροφοί του δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀποφύγουν τὰς μάχας μὲ τ' ἀποσπάσματα τοῦ πασᾶ τοῦ Βερατίου μὲ τὰ ὁποῖα καὶ συνεκρούσθησαν στὸ Δελβινάκι καὶ στὴν Πολίτσιανη. Ἔκτοτε δὲ καὶ περιεσώθη τὸ ἀλβανικὸν δίστιχον στὸ Δελβινάκι.

Καταδιωκόμενος, ἔτσι, ὁ Ἀλῆς, κατέφυγεν εἰς τὸν τοπάρχην τοῦ Ἀργυροκάστρου Καπλὰν πασᾶν, τοῦ ὁποίου, μάλιστα, τὴν ὡραίαν θυγατέρα Ἐμινὲ ἐνυμφεύθη. Καὶ ἔγινεν, ἔκτοτε, ἰσχυρότερος καὶ φοβερώτερος διὰ τοὺς ἐχθρούς του.

Δ. Γ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΧΑΚΙ

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΗΛΟ

ΚΟΡΥΤΣΑ, Μάρτιος.— Ὁ καϋμένος ὁ Ἦλο... Κινεῖ τόσο τὴν συμπάθειαν ὁ μικρὸς Ἀρβανίτης, καθὼς σηκώνει μὲ δυσκολίαν τὸ κασσελάκι του καὶ προσπαθεῖ νὰ διασχίσῃ τὸ κῦμα τῶν διαβατῶν στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς Κορυτσᾶς!... Τὸν βλέπει κανεὶς νὰ καταποντίζεται κάθε τόσο μέσα στὴν πυκνὴν κίνησιν κι' ἔξαφνα νὰ ξεπροβάλλῃ πάλιν πίσω ἀπὸ τὴν χλαίνην κανενὸς ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνάμεσα ἀπὸ δυὸ φαντάρους, ποὺ κουβεντιάζουν. Ἡ λεπτὴ φωνή του εἶνε ἀδύνατον νὰ ξεχωρίσῃ μέσα σὲ τόσον θόρυβον:

— Λοῦστρος!... Κόκκινο, μαῦρο!.. Λοῦστρος...

•

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὸν προσέχει τὸν Ἦλο... Συχνὰ τὸν σπρώχνουν καὶ τοῦ ρίχνουν τὸ κασσελάκι του. Κι' ἐκεῖνος τὸ ξανασηκώνει βιαστικά, τὸ στερεώνει ὅσον μπορεῖ καλλίτερα κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλη καὶ συνεχίζει τὸν δρόμον του:

— Λοῦστρος! Μαῦρο, κόκκινο.

◆

Ὅταν, μετὰ τὸν πρῶτον ἐχθρικὸν αἰφνιδιασμόν, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐξεκίνησε πρὸς τὰ ἐμπρός, ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἦλο ἐπροτίμησε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ χωριό της. Προσεκολλήθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν μακρὰν φάλαγγα τῶν φτωχῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ὁ πόλεμος ἐξερρίζωσεν ἀπὸ τὰ σπίτια τους καὶ ἐπῆρε τὸν δρόμον πρὸς τὴν Κορυτσᾶν. Κι' ἐκεῖ, στὰ πρόθυρα τῆς πόλεως, προτοῦ καλὰ-καλὰ τὸ καταλάβῃ, ἔχασεν ὁ Ἦλο τὰ ἴχνη τῶν δικῶν του... Ἀκόμη θυμᾶται πόσο ἔκλαψεν ἐκεῖνο τὸ δειλινό! Στὰς ἀρχάς, ἔτρεξε δεξιὰ κι' ἀριστερά, φωνάζοντας μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα του. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἰταλικὰ στρατιωτικὰ τμήματα, ποὺ ὑποχωροῦσαν ἀτάκτως, εἶχεν ἀνακατευθῆ μὲ τοὺς πρόσφυγας καὶ ἐδημιούργησε μίαν σύγχυσιν ἀπερίγραπτον.

Ἄνεμος πανικοῦ ἔπνεε καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ Ἦλο—ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη συμπληρώσει τὰ δέκα του χρόνια—ἐκτυποῦσε δυνατά, μέσα σ' αὐτὴν τὴν κόλασιν. Τὰ τάνκς, ποὺ τὸν ἐπροσπερνοῦσαν κάθε τόσο μὲ ταχύτητα καὶ πάταγον δαιμονιώδη, ἐκινδύνευαν νὰ τὸν πατήσουν. Ἔτρεξε πίσω ἀπὸ ἄλλους ἀνθρώπους. τοὺς ἐφώναξε μὲ κλαμμένη φωνή. Ἀδίκως!... Καθένας φροντίζει μόνον γιὰ τὸν ἑαυτόν του, σὲ τέτοιες στιγμές. Καὶ στὸ τέλος, τὰ ἀδύνατα πόδια τοῦ Ἦλο ἐκουράσθηκαν τὸ μικρό του μυαλὸ ἐζαλίσθηκε. Ἡ νύκτα ἤρχετο σκοτεινή, Κάπου ηὗρε μιὰ πόρτα ἀνοικτή. Ἐσκούπισε τὰ μάτιά του κι' ἐμπῆκε. Ἐκάθησε στὶς πλάκες τῆς εἰσόδου, για νὰ ξεκουρασθῇ καὶ ὁ ὕπνος δὲν ἄργησε νὰ τὸν πάρῃ...

◆

Στὸ πρῶτο συσσίτιον τῆς ἑλληνικῆς φρουρᾶς τῆς Κορυτσᾶς, ὁ

(Συνέχεια εἰς τὴν Β' σελίδα)

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

Η ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΛΕΓΟΥΝ: «Ἡ εὐκινησία καὶ ἡ καταπληκτικὴ εὐστοχία τοῦ ἑλληνικοῦ πυροβολικοῦ ἐγγίζουν τὰ ὅρια τοῦ ἀπιστεύτου».

> «Τὸ μὲν πυροβολικὸν προπαρασκευάζει τὴν νίκην, τὸ δὲ πεζικὸν τὴν φέρει εἰς πέρας».
>
> ΠΕΤΑΙΝ

Ὁ περίφημος στρατιωτικὸς συγγραφεὺς Ρουκερόλ, χαρακτηρίζοντας τὸ πυροβολικὸ σὰν τὸν θετικὸ καὶ γι' αὐτὸ ἀπαραίτητο πρωτεργάτη τῆς νίκης, νομίζει κανένας, πὼς προμάντεψε τὴ δράση τοῦ πυροβολικοῦ μας στὸν σημερινὸ ἐπικὸ ἀγῶνα τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Πραγματικά, τὸ ἑλληνικὸ πυροβολικὸ προπαρασκεύασε τὴ νίκη μας, ἐκεῖ ψηλὰ στὰ χιονισμένα καρφοβούνια τῆς Ἀρβανιτιᾶς. Ἦταν καὶ εἶνε τέτοια ἡ δρᾶσις του, ποὺ ὅλος ὁ κόσμος νὰ μιλῇ σήμερα γιὰ τὴ βέβαιη μετατόπιση μιᾶς γαλλικῆς δόξας στὴν Ἑλλάδα. Εἶνε γνωστὸ πὼς ἡ Γαλλία κρατοῦσε τὰ σκῆπτρα στὴν ἐπιστημονικὴ ὀργάνωση τοῦ πυροβολικοῦ. Τώρα ὕστερα ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ Ἰβὰν τοῦ Πογραδετς καὶ τῆς Κλεισούρας τὸ ἑλληνικὸ πυροβολικὸ παίρνει ἀξιωματικὰ τὴν πρώτη θέση στὴν ἱστορία τοῦ ὅπλου ποὺ πρωτοφανερώθηκε στὴ μάχη τῆς Κρεσῦ—ΙΔ' αἰῶνας—ἀπὸ τὴ νικηφόρο στρατιὰ τῆς Μ. Βρεττανίας.

Ἡ ἀξιολόγηση αὐτὴ τοῦ πυροβολικοῦ μας δὲν ἀνήκει σ' ἐμᾶς. Ἂν συνέβαινε αὐτὸ θὰ μποροῦσε κανένας νὰ μᾶς ἀποδώσῃ κάποια δικαιολογημένη ἐθνικιστικὴ ὑπερβολή. Οἱ τιμητὲς τῆς ἀφάνταστης ὑπεροχῆς τοῦ πυροβολικοῦ μας εἶνε αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοί μας ποὺ ἦταν φυσικὸ νὰ γνωρίσουν ἐμπράγματα τὴ φοβερή του θραύση.

Εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσουμε πολλὲς φορὲς μὲ αἰχμαλώτους Ἰταλοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πυροβολικοῦ, ποὺ μᾶς ἔδιναν στερεότυπη τὴν ἀκόλουθη ἀπάντηση, ὅσες φορὲς ἔτυχε νὰ τοὺς ρωτήσουμε πῶς βρῆκαν τὸ πυροβολικό μας:

— Οἱ ἐπιτυχίες στὸν τομέα αὐτὸν εἶνε τέτοιες ποὺ εἶνε ἀδύνατο νὰ μὴν ἔχετε ἐφεύρει τὸ μυστικὸ ὅπλο τῆς ἀλάνθαστης διὰ πυροβόλου σκοπεύσεως...

Ἰταλὸς λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ποὺ ἔχει συγγράψει καὶ πραγματεῖες, ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστὲς γιὰ τὸ πυροβολικὸ εἶχε χαλάσει τὸν κόσμο νὰ γνωρίσῃ ἕνα ταγματάρχη μας, τὸν θρυλικὸ Κ. ποὺ ὅπως ἔλεγε μὲ τέσσερες ὀβίδες εἶχε σκίσει τέσσερες καλύπτρες. Ἴσως νὰ μὴν εἶνε γνωστό, πὼς οἱ Ἰταλοὶ πυροβοληταὶ φοροῦνε λευκὲς καλύπτρες. Ὁ Κ. ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὸ εἶχε ἀποκαλύψει τὸ μυστικό. Ἀπὸ τὸ πυροβολεῖο τοῦ Καλπακιοῦ τοῦ ὀχυρωματικοῦ θαύματος τοῦ συνταγματάρχου Μ. ὁ ἀητομάτης ταγματάρχης μας εἶχε ξεχωρίσει κάποτε, παρὰ τὸ ἐπιστημονικώτατο καμουφλάρισμα τὶς τέσσαρες αὐτὲς καλύπτρες. Οἱ ὀβίδες ποὺ τοῦ μένανε ἦσαν ἴσα-ἴσα τέσσερες κι' αὐτές. Δὲν τοῦ περίσσευε μήτε ἡ ὀβίδα τῆς τιμῆς. Κι' ὅμως, ἤτανε τόσο σίγουρος πὼς δὲν θὰ ἔχανε καμμιὰ βολή, ὥστε τὶς χρησιμοποίησε καὶ τὶς τέσσερες ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς δυσκολώτερους στόχους, γιὰ ν' ἀποκλείσῃ καὶ τὴν ἐλαχίστη πιθανότητα ἀποτυχίας.

Ὁ Ἰταλὸς λοχαγὸς ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πυροβολαρχίας αὐτῆς. Ἡ ἐπιστημονικὴ πεποίθησή του πὼς ἦταν ἀδύνατο νὰ χάσῃ καὶ τὰ τέσσερα πυροβόλα του, διαψεύσθηκε ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴ δεξιότητα τοῦ ἐπικηρυγμένου ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ταγματάρχου μας, ποὺ οἱ ἐπισκεπτικὲς βολές του ἔστησαν ἕνα τρόπαιο περίλαμπρο γιὰ τὸ πυροβολικό μας. Καὶ τί νὰ ποῦμε γιὰ τὸν ταγματάρχη Λ. ποὺ φύτεψε ἀπὸ τὴν Κρυσταλλοπηγὴ ὀβίδα στὴ μποῦκα ἰταλικοῦ κανονιοῦ στημένου σὲ μιὰ φωληὰ τοῦ φοβεροῦ Ἰβάν; Τί νὰ ποῦμε γενικὰ γιὰ ὁλόκληρο-

Ἔτσι κυλᾷ ἡ ζωὴ τῶν ἰκάρων

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον πιλότοι ἐπιστρέψαντες πρὸ ὀλίγου ἀπὸ μίαν ἐπιδρομὴν ἀναπαύονται ἀναμένοντες διαταγὴν πρὸς νέαν δρᾶσιν.

Τελευταίαι Είδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 16.—Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 141 τῆς 16ης Μαρτίου 1941.

«Δράσις πυροβολικοῦ ποικίλης ἰσχύος».

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου

ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΛΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΔΥΤ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΚΑΙ ΕΠΟΛΥΒΟΛΗΣΑΝ ΟΙΚΙΑΣ ΝΗΣΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Παρὰ τῆς ἐχθρικῆς ἀεροπορίας ἐρρίφθησαν βόμβαι εἰς τὸν λιμένα πόλεως τῆς Δ. Πελοποννήσου ἄνευ ἀποτελέσματος.

»Ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον ἐπολυβόλησε ἀπὸ χαμηλοῦ ὕψους τὰς οἰκίας κωμοπόλεως νήσου τοῦ Αἰγαίου ἄνευ θυμάτων καὶ ζημιῶν».

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΟΥ "ΠΕΡΑ ΠΑΛΛΑΣ"

ΒΕΡΝΗ 17 (Α. Π.).—Τὸ βουλγαρικὸν πρακτορεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνέχωνται Βούλγαροι εἰς τὴν ἔκμηξιν τοῦ «Πέρα Πάλλας» τῆς Κων)πόλεως, διότι ἡ μεταφορὰ τῶν ἀποσκευῶν ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, οἱ δὲ Ἄγγλοι ὑπάλληλοι ἐδήλωσαν εἰς τοὺς Βουλγάρους ὑπαλλήλους, ὅτι αἱ ἀποσκευαὶ ἦσαν ἐν τάξει εἰς τὰ σύνορα.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΚΟΡΥΖΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ 17—Ἡ ἐφημερὶς «Βῆμα τῆς Γενεύης» ἐδημοσίευσε μακρὸν ἄρθρον περὶ τῆς σταδιοδρομίας καὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ἀλ. Κορυζῆ εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαίρεται ἡ προσωπικότης τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ. Ἐπίσης ἡ ἐφημερὶς «Σουΐς τῆς Γενεύης» ἐδημοσίευσε ἄρθρον ἀφιερωμένον εἰς τὸν κ. Κορυζῆν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ

Τὴν 26ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 10ην, ἐν τοῖς γραφείοις τῆς καθ' ἡμᾶς Δ)σεως Ἐπιμελητείας, θέλει ἐνεργηθῆ πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητοῦ γραφικῆς ὕλης καὶ εἰδῶν γραφείου ἐν γένει διὰ τὰς Μονάδας καὶ σχηματισμοὺς τῆς Γ'. Ἀνωτ. Στρατ. Δ)σεως ἐπὶ δίμηνον.

Θεσ)νίκη 15)3)41.

Κ. Δ.
Ὁ Ἐπιτελάρχης
Γ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ
(Ὑποστράτηγος)

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Τὸ ὑπέροχον ἔργον τοῦ
ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΕΝΟΣ ΙΠΠΟΤΟΥ

Μὲ τοὺς
ΔΟΥΓΚΛΑΣ
ΦΑΙΡΜΠΑΝΚΣ
καὶ τὴν
ΕΛΙΖΑ ΛΑΝΤΙ

Ἕνα ἔργον γεμᾶτο
ζωὴ καὶ περιπετειώδη δρᾶσιν

Καὶ ὅλα τὰ ἐπίκαιρα τοῦ
παγκοσμίου πολέμου
ΣΤΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

τὸ Ἑλληνικὸ πυροβολικό, ποὺ ἔπαιξε τὸ ρόλο «ἑλεπόλεως», γιὰ τὸ ἰταλικὸ ψευτοοικοδόμημα τῆς Ἀλβανίας; Θὰ μποροῦσε κανένας νὰ ἀποκαλέση «ἐκηβόλους Ἀπόλλωνας» τοὺς πυροβολητές μας. Ὅσο μπορεῖ νὰ ξεφύγη κανένας τὸ φῶς τοῦ ἥλιου, ἄλλο τόσο ξεφεύγουν καὶ οἱ Ἰταλοὶ τὴν πύρινη ὀργὴ «τῶν μεταλλικῶν μας γιγάντων» ὅπως εἶχαν ἀποκαλέσει οἱ Βυζαντινοὶ χρονογράφοι τὰ περίφημα κανόνια τοῦ Οὐρβανοῦ, ποὺ ἄνοιξαν τὸ δρόμο τῆς νίκης στὸν Πορθητὴ Μωάμεθ...

Θυμώμαστε μὲ συγκίνηση, πάντα ἀκόμα καὶ τὶς ὑπερβασίες τοῦ πυροβολικοῦ μας. Εἶνε γνωστὸν πὼς τὸ πεζικὸ ἔχει πάντα τὸ αἰματερὸ προβάδισμα στὶς πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἐμεῖς, ὅμως, ἔχουμε περιπτώσεις, ὅπου τὸ βαρύ μας πυροβολικὸ βρέθηκε μὲ τὸ γοργὸ τῆς μετακινήσεώς του πιὸ μπροστὰ ἀπὸ τὸ πεζικό μας, μονομαχῶντας ἡρωϊκὰ μὲ τὴν ἀντίστοιχη ἰταλικὴ μονάδα κι' ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν ἀκυρόβλητη γραμμή του. Συγκεκριμένα, στὸ Λογαράδετς τὸ βαρὺ πυροβολικό μας ἔρριξε στὴ λίμνη τῆς Ὀχρίδος τὰ κοπάδια τοῦ φασιστικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Καὶ δὲν ἔχει ἀξιολογηθῆ μονάχα θεωρητικά, σὰν ἕνας πολύτιμος συντελεστὴς τῆς νίκης, τὸ πυροβόλο. Ἀπὸ παρατηρητήριο ποὺ δέσποζε τοῦ πεδίου μιᾶς φονικωτάτης μάχης, μᾶς ἐδόθηκε ἡ συγκλονιστικὴ εὐκαιρία ν' ἀκούσουμε τὶς γιομάτες ἐνθουσιασμὸ κι' ἀγωνία ἐπικλήσεις τῶν «πεζικαραίων» στοὺς ὀρχηγοὺς τῶν γύρω πυροβολαρχιῶν μας:

—Ἀπάνω τους Α...

—Κάνε τὸ θαῦμα σου Δ...

—Κάφ' τους Λ...

Το πυροβολικό μας στάθηκε ἀναμφισβήτητα σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ ὅπλα, ὅπου φάνηκε ἐπιβλητικώτερη ἡ τέχνη κι ὑπεροχή μας ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ ποὺ δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξη μήτε μιὰ ἀξιοσημείωτη ἐπιτυχία του στὸ φοβερὸ ὅπλο ποὺ τυχαῖα ἀνακάλυψε ὁ περίφημος μοναχὸς Βερτόλδος Σβάρτς καὶ ποὺ οἱ Γερμανοὶ χρησιμοποίησαν στὰ 1331 στὴν πολιορκία τοῦ Τσιβιδάλε, τῆς σημερινῆς των συμμάχου Ἰταλίας. Σ. Π.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 17.— Διὰ σημερινοῦ διατάγματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καλοῦνται πρὸς ἄμεσον κατάταξιν εἰς Ἀνωτέραν Διοίκησιν Σχολῶν οἱ κάτωθι ἔφεδροι τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ Λιμενικοῦ Σώματος.

Α) Ἔφεδροι ναῦται ἐσχαρεῖς τοῦ Β.Ν. τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας κλάσεως 1929 καὶ νεωτέρων.

Β) Ἔφεδροι ναῦται τηλεφωνηταὶ τοῦ Β. Ν. κλάσεως 1936 καὶ νεωτέρων.

Γ) Ἔφεδροι ἐθελονταὶ λιμενοφύλακες γ' τάξεως κλάσεως 1935 (γεννηθέντες τὸ 1915) ὅλων τῶν νομῶν.

Ο κ. ΚΡΙΜΠΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΡΡΟΙΑΝ

ΒΕΡΡΟΙΑ 16.— Ὁ ἀφιχθεὶς ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κριμπᾶς ἐδέχθη εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὸν Δήμαρχον Ναούσης. Ὁ κ. Κριμπᾶς διέθεσε δρ. 100 χιλ. διὰ τὰ συσσίτια τῶν ἀπόρων Βερροίας, 100 χιλ. διὰ τὸ νοσοκομεῖον Βερροίας καὶ ἑτέρας 100 χιλ. διὰ τὸν σταθμὸν Α' Βοηθειῶν καὶ τοὺς πτωχοὺς καθὼς καὶ 100 χιλ. διὰ τοὺς πτωχοὺς τῆς Ναούσης.

Ὁ κ. Κριμπᾶς ἀνεχώρησε διὰ Λάρισσαν.

ΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΧΑΚΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λοχίας μιᾶς ὁμάδος—ἕνας μεσόκοπος, ἡλιοκαμένος ἄνδρας, ποὺ τὸν ἐσέβοντο ὅλοι οἱ στρατιῶται γιὰ τὴν παλληκαριά του—ἐνεφανίσθη κρατῶντας ἀπ' τὸ χέρι ἕνα ξανθὸν σγουρομάλλη ἀνθρωπάκον:

— Νὰ σοῦ ζήση, κὺρ λοχία... τοῦ ἐφώναξαν οἱ ἄλλοι.

— Εὐχαριστῶ...», ἀπήντησεν αὐτός.

Καί, πλησιάζων στὸ καζάνι, ἐπρόταξε τὴν καραβάνα του;

— Διπλὸ συσσίτιο!...» εἶπε στὸν μάγειρα. «Ἕνα γιὰ μένα κι' ἕνα «δικαιολογημένο»...—γιὰ τὸν ψυχολογημένο»...—γιὰ τὸν ψυχογυιό μου.

Δύο λεπτὰ ἀργότερα, τὸ στόμα καὶ τὸ σαγόνι τοῦ Ἦλο εἶχαν πασαλειφθῆ ἀπὸ κόκκινη σάλτσα, καθὼς ἔτρωγε μὲ λαιμαργίαν τὰ μακαρόνια του... Ἡ ἐμφάνισίς του εἶχε συγκινήσει τοὺς φαντάρους. Τὸν ἐτριγύρισαν ὅλοι, τὸν ἐχάϊδευαν—καὶ κάθε τόσο, μία φράσις ἔβγαινε ἀπὸ τὰ χείλη μερικῶν μαζῆ μὲ ἕνα ἀναστεναγμόν.

— Τόσο τ' ἄφισα καὶ τὸ δικό μου...

Ἔξαφνα ὅμως ἐπενέβη ὁ λοχίας:

— Ἀφῆστε το, ρέ, ἥσυχο νὰ φάη!...

Καὶ τοὺς ἔδιωξεν ὅλους... Ἐκύτταξεν, ἔπειτα, τὸ «ψυχοπαῖδι» του μ' ἕνα βλέμμα στοργικὸ κι' ἐμουρμούρισε:

— Φάε νὰ χορτάσης, βρὲ ψίχουλο!...

Ἀπὸ τότε, κάθε μεσημέρι, στὸ καζάνι τῆς Φρουρᾶς, παίρνει πρῶτος συσσίτιον ὁ Ἦλο... Ἀλλὰ ἔχει καὶ φιλότιμο ὁ μικρὸς Ἀρβανίτης: Δὲν θέλει νὰ εἶνε βάρος σὲ κανένα· μὲ τὴν ἀθῶαν ψυχήν του αἰσθάνεται, ὅτι κάτι πρέπει νὰ κάνη καὶ αὐτὸς γιὰ τοὺς προστάτας του.

Παρουσιάσθη, λοιπόν, ἕνα ἀπόγευμα μὲ ἕνα κασσελάκι! Κύριος οἶδε ποῦ τὸ οἰκονόμησεν!.. Οἱ φαντάροι ἔσκασαν στὰ γέλια, καθὼς τὸν ἀντίκρυσαν· ἀλλὰ τὸ ἄλλο πρωΐ, ὁ λοχίας, ὅταν ἐξύπνησε, εὑρῆκε τὶς ἀρβύλες του μπογιατισμένες...

Καὶ τώρα, ὁ Ἦλο γυρίζει μὲ τὸ κασσελάκι του στοὺς κεντρικοὺς δρόμους, ὅλην τὴν ἡμέρα. Κι' ἂν τύχη κανένας ἀξιωματικὸς ἢ στρατιώτης νὰ τοῦ ἐμπιστευθῆ τὸ βάψιμο τῆς μπότας ἢ τῆς ἀρβύλας του, ὁ μικρὸς δὲν δέχεται χρήματα:

—Τσιγκάρα!..» παρακαλεῖ.

Τὰ συγκεντρώνει— ὅσα μαζεύει —καὶ τὰ μοιράζει, τὸ μεσημέρι, στὸ συσσίτιον... Α. Ι.

Ὑπέροχο
Περιπετειῶδες
Μεγαλούργημα

Ο ΑΡΧΩΝ
ΤΩΝ ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ

Μὲ τοὺς
ΚΟΝΡΑΝΤ ΦΑΪΤ
ΕΛΕΝ ΒΙΝΣΟΝ
ΝΟΑΧ ΜΠΗΡΗ

Ἀπὸ σήμερον
ΤΙΤΑΝΙΑ

Καὶ ΝΕΑ
Ἑλληνικὰ ἐπίκαιρα

ΤΟ "ΙΛΙΟΝ,,

Τὸ καφεζυθοπωλεῖον «Ἴλιον» τῶν Ἀδελφῶν Λυκούδη διαθέτει καταφύγιον καὶ ραδιόφωνον.

ΕΒΥΘΙΣΘΗ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΠΛΟΙΟΝ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΠΕΒΑΙΝΕ ΚΑΙ Η κ. ΕΝΤΑ

ΤΕΡΑΣΤΙΑ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛ. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΥΛΩΝΟΣ

ΒΕΡΝΗ 17 (Ἰδιαίτ.) — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἀνακοίνωσιν τοῦ Στέφανι, ἀναφέροντος ὅτι ἡ Ἔντα Τσιάνο ἦτο μεταξὺ τῶν ἐπιβαινόντων ἰταλικοῦ πλοίου, βυθισθέντος πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Αὐλῶνος ὑπὸ ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων.

Ἡ Ἔντα κατώρθωσε νὰ ἀποβιβασθῆ εἰς τὴν ἀκτήν, ὡς ἀναφέρεται δὲ αὕτη μετέβαινεν εἰς Ἀλβανίαν διὰ νὰ ὑπηρετήση ὡς νοσοκόμος.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν περιγραφῶν τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ἡ ἐπίθεσις αὕτη τῆς ἀγγλικῆς ἀεροπορίας ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς σφοδρὰ καὶ εἶχε καταστρεπτικὰ διὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἀποτελέσματα.

Ἐξηκριβώθη ὅτι ἐβυθίσθησαν πολλὰ μεταγωγικὰ καὶ ἄλλα πλοῖα.

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΑΣ ΠΡΟΣΦΑΤΟΥΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΑΣ ΝΙΚΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣ. "ΙΣΒΕΣΤΙΑ"

ΒΕΡΝΗ, 17. (Ἰδ.).— Τηλεγραφήματα τῶν ἐν Μόσχα ἀνταποκριτῶν τοῦ ξένου τύπου ἀναφέρουν ὅτι οἱ αὐτόθι στρατιωτικοὶ κύκλοι παρακολουθοῦν μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον καὶ ἰδία μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ τὴν ἀποτυχίαν τῆς τόσον παταγωδῶς ἐξαγγελθείσης ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν μεγάλης ἐαρινῆς των ἐπιθέσεως.

Χαρακτηριστικὸν τοῦ ρωσσικοῦ ἐνδιαφέροντος εἶνε τὸ ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «Ἰσβέστια», εὐρεῖαν περίληψιν τοῦ ὁποίου μετέδωσε χθὲς βράδυ εἰς πολλὰς γλώσσας ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας.

Ὁ στρατιωτικὸς συνεργάτης τῆς «Ἰσβέστια» ἀφοῦ ἀναλύει ἀπὸ στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως τὴν κατάστασιν τῶν Βαλκανίων μετὰ τὰ πρόσφατα γεγονότα, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ ἑλληνικὸς στρατιωτικὸς παράγων ἀπεδείχθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὡς παίζων βασικώτατον ρόλον εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου. Διὰ τῶν λαμπρῶν των ἐπιτυχιῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ διαρρεύσαντος πενταμήνου, οἱ Ἕλληνες, μαχόμενοι ἐναντίον ἀσυγκρίτως ἰσχυροτέρου ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ καὶ τεχνικῶν μέσων ἐχθροῦ, ἀνέτρεψαν ἄρδην τὴν προοπτικὴν βάσει τῆς ὁποίας ἤρχισε τὴν βαλκανικὴν ἐκστρατείαν της ἡ κυβέρνησις τῆς Ρώμης.

Ἡ νέα μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἀποκρούσεως μιᾶς ἐπιμελῶς προπαρασκευασθείσης καὶ διὰ μεγάλων δυνάμεων ἐνεργηθείσης ἐπιθέσεως ἔρχεται τώρα νὰ δημιουργήση μίαν νέαν κατάστασιν.

Ἡ ἀπόκρουσις τῆς τελευταίας ἐπιθέσεώς των ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς τὴν πιθανότητα μιᾶς νέας ἐκτεταμένης ἐπιθετικῆς ἐνεργείας προτοῦ παρέλθη τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν τῆς δεινῶς δοκιμασθείσης δυνάμεώς των χρονικὸν διάστημα καὶ ἐξ ἄλλου, δίδει εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅλας τὰς δυνατότητας νὰ ἀναλάβουν ἐνέργειαν τῆς ὁποίας ἡ ἔντασις καὶ αἱ συνέπειαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβλεφθοῦν ἀπὸ τώρα.

Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ἡ τελευταία ἀποτυχία τῶν Ἰταλῶν δύναται νὰ παραβληθῆ μὲ τὴν γερμανικὴν ἀποτυχίαν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1916 πρὸ τῶν ὀχυρῶν τοῦ Βερντέν χάρις εἰς τὴν ὁποίαν τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον ἠδυνήθη, ἐκμεταλλευόμενον τὴν συντριβὴν τῶν γερμανικῶν στρατιῶν τοῦ Κρόνπριντς, νὰ ἀναπτύξη πρωτοβουλίαν καὶ νὰ σταθεροποιήση ἐπὶ καλυτέρων γραμμῶν τὴν ἄμυνάν του εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ Σὸμ καὶ τοῦ Αἰν.

ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΒΟΜΒΑ ΕΙΣ ΓΕΦΥΡΑΝ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ

300 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 17 (ΑΠ)— Ἀγγέλλεται ἐκ Βουλγαρίας ὅτι βόμβα ἐκραγεῖσα κάτωθεν μιᾶς γεφύρας διὰ τῆς ὁποίας οἱ Γερμανοὶ ἔζευξαν τὸν Δούναβιν, ἀνετίναξε τὴν γέφυραν. Λόγω τῆς ἐκρήξεως ἐφονεύθησαν πολλοὶ στρατιῶται ἐτραυματίσθησαν δὲ 300 οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν εἰς Βουκουρέστιον πρὸς νοσηλείαν.

Ο κ. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΩΜΗΝ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως κ. Καραθόδωρος, συνεχίζων τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τῆς Γ. Διοικήσεως κ. Ἀλμεΐρα, μετέβη χθὲς εἰς Ἐπανωμὴν ὅπου ἐγένετο μεγαλειώδης συγκέντρωσις τῶν ἀγροτῶν.

Ὁ κ. Καραθόδωρος ὡμίλησε πρὸς τὴν συγκέντρωσιν, διατρανώσας τὴν πίστιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην.

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν διεπιστώθη ἀκόμη μίαν φορὰν τὸ ἀκμαῖον φρόνημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὁ κ. Καραθόδωρος ἐπεσκέφθη τὸ Πλαγιάριον καὶ ἄλλα χωρία καὶ ἐξήτασε διάφορα ζητήματα, ἔδωσε δὲ τὰς δεούσας λύσεις εἰς αὐτά.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

σμένην περιοχήν. Εἶναι τόσον βέβαιον ὅτι αἱ ἀπώλειαι δὲν θὰ φέρουν αὔξησιν εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὸν ἀγῶνα πλοίων καὶ ἀντίστοιχον ἀντίκτυπον ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν πληρωμάτων, τὸ ὁποῖον ἔχει μεγάλην σημασίαν;

»Ἡ νέα γερμανικὴ ἐπίθεσις ἀνεμένετο πρὸ πολλοῦ τόσον ἀπὸ τὸ ἀγγλικόν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν Ναυαρχεῖον. Οἱ συντελεσταὶ τῆς καταπολεμήσεως καὶ τῆς ἥττης της εἶνε τελείως γνωστοί. Ἡ ἔλλειψις μικρῶν ναυτικῶν μονάδων εἶνε ἐξ ἴσου προφανὴς διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς παρατηρητάς, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον. Εἶνε κάτι περισσότερον ἀπὸ πιθανὸν τὸ ὅτι νέα ἀπογοήτευσις περιμένει τὴν εὐέξαπτον γερμανικὴν ἰδιοσυγκρασίαν.

STRATECICUS

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Δευτέραν 17ην Μαρτίου θὰ διανυκτερεύουν τὰ φαρμακεῖα Τσόφα Τέρμα Βασ. Ὄλγας (Ντεπώ), Κυριαζίδου Στρατοῦ 28, Ἀντωνιάδου Ἐγνατίας 301, Κολοτούρου Τσιμισκῆ 72, Λ μπεράκη Ἁγ. Δημητρίου 189, Λειβαδίτου Κλειοῦς 30, Παπαποστόλου Ἐγνατίας 72, Τσαβδάρα Πλατ. Ἁγ. Σοφίας 35, Νισὶμ Βασ. Ἡρακλείου 26, Κοβαλακίδου Ἐγνατίας 30, Τσακμάκη Πλατ. Βαρδαρίου, Φευγατίδου Μοναστηρίου 120.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δι' οἰκογένειαν δωμάτιον εὐάερον, εὐήλιον, εὐρύχωρον, μὲ χρῆσιν κουζίνας, εἰς τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς πόλεως, μὲ ἐξησφαλισμένον καταφύγιον. Ὅροι εὐνοϊκοί. Πληροφορίαι κ. Χριστόφ. Ἐλευθεριάδην, Μητροπόλεως 36.

Ο κ. ΑΤΛΥ ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΟΤΙ ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΝ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ Μεγ. Βρεττανία ἐπιτίθεται

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἰδ.).— Ὁ ἐργατικὸς ἡγέτης λόρδος σφραγιδοφύλαξ κ. Ἄτλυ εἰς χθεσινὰς δηλώσεις του ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

Πολὺ συντόμως ἡ Γερμανία θὰ μετανοήση, διότι ἤρχισε τὸν ἀεροπορικὸν πόλεμον. Ἡ ἀγγλικὴ ἀεροπορία θὰ ἐπιφέρη καίρια πλήγματα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Γερμανίας.

Τὸ παρελθὸν θέρος κατωρθώσαμεν νὰ ἀποκρούσωμεν τὴν ἐχθρικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, τὴν ἄνοιξιν, τώρα, θὰ ἐπιτεθῶμεν διὰ νὰ συντρίψωμεν, ἠρχίσαμεν δὲ ἤδη νὰ συντρίβωμεν τὴν Γερμανίαν εἰς τοὺς στρατιωτικούς της στόχους.

Ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἐπιτίθεται...

ΤΑ ΤΟΡΠΙΛΛΙΣΘΕΝΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ ΗΣΑΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἰδ.)— Δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι ἡ ἐθνικότης τῶν δύο ἀτμοπλοίων τὰ ὁποῖα ἐβυθίσθησαν ὑπὸ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου καὶ διὰ τὰ ὁποῖα λέγεται ὅτι μετέφερον τὸ μὲν ἓν πετρέλαιον τὸ δὲ ἕτερον ποικίλον φορτίον καὶ τέσσαρα ἀεροπλάνα.

Κατά τινας φήμας τὰ ἀτμόπλοια ἦσαν ἀμερικανικὰ ἂν δὲ τοῦτο ἐπαληθεύση θὰ ἐπιδεινωθοῦν ἐπικινδύνως αἱ σχέσεις τῆς Γερμανίας μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΙ Ο ΝΤΕΛΟΖΟ ΔΙΗΥΘΥΝΑΝ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἰδ.)— Ἐξηκριβώθη ἤδη ὅτι ἀπὸ δεκαημέρου ὅλαι αἱ διαταγαὶ τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ ἰταλικοῦ ἀρχηγείου ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς 11ης στρατιᾶς, στρατηγοῦ Ντελόζο. Τὸ γεγονὸς τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἐπιβεβαιωτικὸν τῆς πληροφορίας ὅτι ὁ Καβαλλέρο ἀντικατεστάθη καὶ ὅτι ἡ νέα ἐπίθεσις ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἄμεσον παρακολούθησιν τοῦ Μουσσολίνι, ἔχοντος παραστάτην τὸν Ντελόζο.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΣ ΤΑ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ ΤΙΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΑΥΛΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 17.— Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι Βρεττανικῶν Ἀεροπορικῶν Δυνάμεων, ἐξέδωκε τὴν μεσημβρίαν σήμερον τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς σχηματισμὸς βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων τῆς Βασ. Ἀεροπορίας ἐνήργησεν ἐναντίον τοῦ ἀεροδρομίου τῶν Τιράνων. Τὰ βομβαρδιστικά μας ἀεροπλάνα, καίτοι συνήντησαν ζωηρὰν ἀντίδρασιν τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυρὸς καὶ πολυαρίθμων ἰταλικῶν καταδιωκτικῶν, ἔφεραν εἰς πέρας τὴν ἐπίθεσίν των, πυρπολήσαντα ἓν ὑπόστεγον καὶ καταστρέψαντα ἀριθμόν τινα ἀεροπλάνων εὑρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ταυτοχρόνως ἕτερος σχηματισμὸς ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Αὐλῶνος ὅπου, ἀφοῦ ἔρριψε τὰς βόμβας του, ἐνήργησε κάθετον ἐφόρμησιν ἐν μέσῳ ζωηροτάτου ἀντιαεροπορικοῦ πυρός, καὶ ἐμυδραλλιοβόλισε τὰ ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα.

Βομβαρδιστικὸν ἀεροπλᾶνον τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας, ἐπιστρέφον ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς συνήντησε μέγα ἰταλικὸν ὑδροπλᾶνον καὶ τὸ κατέρριψε εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὴν Κέρκυραν.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν μόνον ἓν τῶν ἀεροπλάνων μας δὲν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν βάσιν του.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΣΟΒΟΥΣΗΣ ΕΧΘΡΟΤΗΤΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΙΕΤ. ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ;

ΒΕΡΝΗ 17 (ἰδ.). -- Ἐπείγοντα τηλεγραφήματα τῶν ἐν Στοκχόλμη ἀνταποκριτῶν τοῦ ξένου τύπου ἀναφέρουν ὅτι ἡ διαταγὴ τοῦ σουηδικοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ προσκλήσεως ὡρισμένων ἐφεδρικῶν ἡλικιῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα προυκάλεσε βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Κατὰ τοὺς ξένους διπλωματικοὺς κύκλους τῆς σουηδικῆς πρωτευούσης, ἡ σουηδικὴ κινητοποίησις δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ μόνον ὡς μία ἀκόμη σαφὴς ἔνδειξις τῆς σοβούσης μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ Γερμανίας ἐχθρότητος. Κατὰ τοὺς ἐν λόγω κύκλους μόνον ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνόπλου ἀπομακρύνσεως τοῦ κινδύνου τῆς βιαίας μεταβολῆς τῆς χώρας εἰς πεδίον μάχης μεταξὺ τῶν γερμανικῶν καὶ σοβιετικῶν στρατευμάτων ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπαγορεύση εἰς τὴν σουηδικὴν κυβέρνησιν τὴν λῆψιν μιᾶς τόσον σοβαρᾶς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῆ τόσον ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν, ὅσον καὶ τῶν Ρώσσων, τῶν μόνων χωρῶν μετὰ τῶν ὁποίων γειτονεύει ἡ Σουηδία.

ΠΩΣ ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ

ΒΕΡΝΗ, 17. (Α.Π.). — Αἱ ἑλβετικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Τόκιο, ὅτι ὁ ἰαπωνικὸς τύπος ἐδημοσίευσεν εἰς περίοπτον θέσιν τὸν λόγον τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ροῦσβελτ, τὸν ὁποῖον ὅμως αἱ ἰαπωνικαὶ ἐφημερίδες ἀπέφυγον νὰ σχολιάσουν.

Οἱ ἰαπωνικοὶ κύκλοι ἐν τούτοις κατεπλάγησαν ἐκ τῆς βιαιότητος τοῦ λόγου τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου καὶ τονίζουν ὅτι ὁ κ. Ροῦσβελτ ἀφῆκεν εἰς τὸν λόγον του νὰ καταφανῆ ὁ σκοπὸς τῆς πολιτικῆς του ὅπως μὴ περιορισθῆ ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ παράσχη βοήθειαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τοὺς συμμάχους της ἀλλὰ ἐὰν παραστῆ ἀνάγκη νὰ προχωρήση ἀκόμη περαιτέρω.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17 (Α.Π.)—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Τόκιο, ὅτι αἱ ἰαπωνικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τὸν ἀπὸ ραδιοφώνου λόγον τοῦ προέδρου κ. Ροῦσβελτ καὶ τοῦ κ. Χίτλερ χωρὶς νὰ τοὺς σχολιάσουν.

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΘΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΒΑΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17. (Ἰδ.).— Τὸ σημερινὸν ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἰταλικοῦ Στρατηγείου ὑπ' ἀριθ. 283, ἀναφέρει λίαν περίεργον εἴδησιν, ὅτι δηλαδὴ ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα ἐπέδραμον κατὰ ἰταλικῆς βάσεως.

Ἐν ἀναμονῇ σχετικῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἁρμοδίας βρεττανικῆς ἀρχῆς, οἱ ἐνταῦθα κύκλοι διερωτῶνται, μήπως ἡ ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ Στρατηγείου ἀναφερομένη ἐπιδρομὴ ἐγένετο κατὰ σημαινούσης ναυτικῆς βάσεως ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἰταλίας, ὁπότε θὰ πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεως ἀναλόγου πρὸς ἐκείνην τοῦ Τάραντος.

Διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου τὸ ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν ἀναφέρει ὅτι ἐσημειώθη συνήθης δρᾶσις πυροβολικοῦ καὶ περιπόλων.

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΚΑΤΕΛΑΒΕ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΥΝΤΡΙΒΗΝ ΤΩΝ

ΝΕΑΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΕΣΗΜΕΙΩΣΕΝ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17. (Ἰδ.).—Οἱ εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν σήμερον τὴν πρωΐαν, ὅτι ἡ ἀδράνεια καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν τῶν Ἰταλῶν, κατόπιν τῆς ἐπταημέρου λυσσώδους προσπαθείας ἀποδεικνύει τὸ μέγεθος τῶν ἀπωλειῶν των καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ καμάτου τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ.

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα διέρρευσε μὲ δρᾶσιν τοῦ πυροβολικοῦ ἑκατέρωθεν κατὰ τὴν ὁποίαν κατεφάνη καὶ πάλιν ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς πρωτοβουλίαν καὶ εὐστοχίαν.

Πλὴν τοῦ πυροβολικοῦ ἔδρασαν τὰ ἀνιχνευτικὰ τμήματα ἑκατέρωθεν. Εἰς τὸν βόρειον τομέα ὅπου οἱ Ἰταλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ προσεγγίσουν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θέσεις ἀπεκρούσθησαν εὐχερῶς, ὑποστάντες σημαντικὰς ἀπωλείας.

Οἱ Ἕλληνες συνέλαβον αἰχμαλώτους τινὰς καὶ ἐκυρίευσαν ἀρκετὸν πολεμικὸν ὑλικόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐνῷ αἱ μετασχοῦσαι τῶν ἐπταημέρων ἐπιχειρήσεων ἑλληνικαὶ μονάδες ἀνεπαύοντο ἄλλα τμήματα ἐξεκαθάριζον τὸ ἔδαφος καὶ ἐπαγίωναν νεοκαταληφθείσας θέσεις σημαντικῆς στρατηγικῆς σημασίας διὰ τὰς ἀναμενομένας ἐπιχειρήσεις.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκκαθάρισιν Ἰταλοὶ τραυματίαι ἐγκαταλειφθέντες εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ὑπὸ τῶν συναδέλφων των περισυνελέγησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Μεταξὺ τούτων ἦσαν καί τινες ἀξιωματικοί.

Ἐξ ὅλων τῶν πληροφοριῶν καὶ τῶν καταθέσεων τῶν χθὲς αἰχμαλωτισθέντων συνάγεται ὅτι ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ἀπογοήτευσις εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἰταλῶν στρατιωτῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι μεγάλη.

Κοινὴ πεποίθησις τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ Ἰταλῶν κατέστη ὅτι πᾶσα προσπάθειά των πρὸς ἀπώθησιν τῶν Ἑλλήνων εἶνε αἱματηρὰ ματαιοπονία, ὁ δὲ φόβος ἑλληνικῆς ἐπιθετικῆς ἐνεργείας τὴν ὁποίαν οἱ Ἰταλοὶ θεωροῦν ὡς ἐπικειμένην συνέχει ὅλον τὸν ἰταλικὸν στρατὸν τῆς Ἀλβανίας.

Οἱ Ἄγγλοι ἀνταποκριταὶ περιγράφουν διὰ μακρῶν τὸ ἀκμαιότατον ἠθικὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀναφέρουν χαρακτηριστικῶς ὅτι οἱ στρατιῶται ἱκετεύουν τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅπως τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν Ἰταλῶν καὶ τοὺς ρίψουν εἰς τὴν θάλασσαν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΣΤΑΘΕΡΑ ΟΣΟΝ ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑ ΕΜΜΕΝΕΙ ΣΤΗΝ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17 (ἰδ.)— Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ἡ γιουγκοσλαβικὴ κυβέρνησις εἶνε ἀκλονήτως ἀποφασισμένη νὰ μὴ προσχωρήση εἰς τὸ τριμερὲς σύμφωνον καὶ νὰ διατηρήση τὴν οὐδετερότητά της.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ στρατιωτικαὶ προετοιμασίαι συμπληροῦνται καὶ σήμερον κολοσσιαῖαι δυνάμεις εὑρίσκονται ὑπὸ τὰ ὅπλα ἕτοιμαι νὰ ἀντιμετωπίσουν πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὰ Βαλκάνια παρουσιάζεται τὴν στιγμὴν ταύτην ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε σταθερά. Τὰ σχέδια τοῦ ἄξονος εἰς τὰ Βαλκάνια ἔχουν ἀποτύχει.

Αἱ χῶραι τοῦ ἄξονος ἤλπιζον ὅτι μέχρι τῆς παρελθούσης Πέμπτης θὰ ἐσυνθηκολόγει ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ὅτι μέχρι τοῦ παρελθόντος Σαββάτου θὰ εἶχε πραγματοποιηθῆ ἡ «μεγάλη νίκη» εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ Μουσολίνι.

Ἐν τούτοις ἡ Γιουγκοσλαβία δὲν ὑπέκυψε, καὶ ὁ Μουσολίνι μὲ τὸν στρατόν του ἀντὶ νὰ νικήση συνετρίβη οἰκτρῶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

ΣΟΦΙΑ 17. (Α.Π.).— Τὸ βουλγαρικὸν τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει ὅτι τὴν 15ην τρέχοντος, γιουγκοσλαβικὸν ἀεροπλάνον τύπου «Μπρεγκὲ» τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον εἷς πιλότος καὶ εἷς παρατηρητὴς προσεγειώθη εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων διεπιστώθη ὅτι τὸ ἀεροπλάνον ἀνεχώρησεν ἐκ Βελιγραδίου διὰ Σκόπεια καὶ ὁ πιλότος ἀπωλέσας τὸν προσανατολισμόν του προσεγειώθη εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος.

Οἱ Γιουγκοσλάβοι ἀεροπόροι ἔτυχον περιποιήσεων ἐκ μέρους τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ἐπέτρεψαν εἰς αὐτοὺς νὰ ἀπογειωθοῦν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Γιουγκοσλαβίαν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ